

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
DK-2600 Glostrup

Att: Richard Dirdal

15. maj 2017
ITM/17-01699

Deres jour.nr. 2016-15-31-00263

Vedrørende høring om udkast til bekendtgørelse om autorisation af veterinærteknikere (udvidelse af veterinærteknikeres muligheder for at udtage flere diagnostiske prøver)

Hermed Den Danske Dyrlægeforenings (DDD) kommentarer til høringen over bekendtgørelsen om autorisation af veterinærteknikere samt vejledningen her til.

Indledningsvis mener DDD, at løsning af veterinære opgaver, herunder overvågning af smitsomme husdyrsygdomme, bør ske i overensstemmelse FVE's^[1] anbefalinger for Veterinary Acts af 7. juni 2008.

FVEs anbefalinger tager blandt andet udgangspunkt i OIE's Terrestrial Animal Health Code fra 2011^[2] (senest opdateret 2016).

Definition of veterinary acts
A. all material or intellectual interventions that have as their objective to diagnose, treat, or prevent mental or physical disease, injury, pain, or defect in an animal, or to determine the health and welfare status of an animal or group of animals, particularly its physiological status; including the prescription of veterinary medicines;
B. all interventions that cause or have the potential to cause pain;
C. all invasive interventions;
D. all veterinary interventions, including food or

Autorisation skal være tilknyttet ansættelse og navngivning

Baggrunden for den internationale anerkendelse af den høje veterinære sundhedsstatus i Danmark og dermed grundlag for en stor del af vores eksport er blandt andet den måde, hvormed Danmark i alle årene har håndteret forebyggelsen og bekæmpelsen af husdyrsygdomme. Veterinærfaglig indsigt er afgørende når sygdomme skal "spottes" – underordnet om de er anmeldepligtige eller ej. DDD påpeger, at en tekniker ikke vil have den fornødne viden til at anerkende ofte diffuse symptomer på sygdomsudbrud og vil derfor ikke kunne medvirke til en opretholdelse af veterinære beredskab, som sikrer vore afsætningsmuligheder for rigtige mange produktet. Det er derfor afgørende af veterinære teknikere er direkte knyttet til en navngiven dyrlæge.

DDD kan på denne baggrund ikke støtte det fremlagte forslag, hvor der i § 6 stk. 4 åbnes op for en generel autorisation af veterinære teknikere. Ej heller kan DDD støtte forslaget om at §12 stk. 2 streges, da autorisationen af den veterinære tekniker bør høre sammen med ansættelsen af hensyn til det veterinære ansvar.

Da der med forslaget er lagt op til, at ansvaret for prøverne (herunder ansvaret for indberetninger, attester og sundhedscertifikater) stadig ligger hos dyrlægen, er det afgørende at denne også kan stå inde for teknikerens kunde. Dette mener DDD ikke er foreneligt med en generel autorisation.

[1] Federation of Veterinarians of Europe

http://www.fve.org/uploads/publications/docs/bro_fve_code_of_conduct_2012.pdf

[2] <http://www.oie.int/international-standard-setting/terrestrial-code/>

Af samme årsag kan DDD heller ikke støtte, at man sletter §9 med kravet om undervisning foretaget af den ansvarshavende dyrlæge.

Dyrevelfærden sættes over styr

Afsluttende hæfter DDD sig ved, at der med den nye bekendtgørelse og vejledning åbnes op for, at veterinære teknikere kan udtage trachealsvaber. DDD finder det under al kritik at dette forslag har fundet vej til bekendtgørelsen.

En trachealsvaberprøve er et voldsomt invasivt indgreb, hvor dyret fikseres og uvægerligt oplever kvælningss fornemmelse. Et sådan indgreb *forudsætter en betydelig veterinærfaglig viden* i lighed med en svaberprøver fra livmoderen og vil kompromittere dyrevelfærden, hvis det udføres af "lægmænd".

Er der spørgsmål til ovenstående kan undertegnede kontaktes på itm@ddd.dk

Med venlig hilsen

Ida Tingman Møller
Fagkonsulent, DVM